

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Institutiones Canonicae

Schnorrenberg, Anno

Coloniae, 1740

§. 6. De Ministro Pœnitentiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62040](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62040)

componendi, aut illa sub certo modo & forma remittendi, & deputandi confessarios cum potestate absolvendi etiam à Casibus Sedi Apostolicæ reservatis, facultates, concessiones, indulta quibuscunque Ecclesiis, Monasteriis, hospitalibus, piis locis, Universitatibus, Fraternitatibus quibuslibet tam in perpetuum, quam ad certum tempus in vita seu mortis articulo quovis modo vel causâ concessa durante anno Jubilæi esse suspensa: quæ tamen elapso anno

Jubilæi absque nova concessione vim suam recuperant. Excipiuntur indulgentiæ pro defunctis, quæ temporis anni Jubilæi in suo vigore manent. Indulgentia instar Jubilæi est, quando præter plenam peccatorum remissionem certa conceduntur privilegia, ut confitendi cuique confessario approbato, absolvendi à quocunque casu reservato, commutandi vota. Si hæc privilegia non adsint, est simpliciter indulgentia plenaria.

§. Sextus.

D E

Ministro Pœnitentiæ.

Quæres primò. Quis Minister Sacramenti Pœnitentiæ.

Re. Cum Concil. Florentino in decreto Eugenii: Minister hujus Sacramenti est Sacerdos habens autoritatem absolvendi vel ordinariam vel ex commissione Superioris, quod confirmat Trident. Sess. 14. cap. 7. declarans nullius momenti absolutionem eam esse; quam Sacerdos in eum profert, in quem ordinariam vel delegatam non habet jurisdictionem.

Cui superaddit Sess. 23. cap. 15. Nulum etiam regularem posse confessiones Sæcularium, etiam Sacerdotum audire, nec ad id idoneum reputari, nisi aut Parochiale beneficium, aut ab Episcopis per examen, si illis videbitur esse necessarium, aut aliàs idoneus iudicetur, & approbationem obtineat: pri-

R. D. Schnorrenberg Instir. J. Can.

vilegiis & consuetudine quacunque etiam immemoriali non obstantibus. Ex his colligitur in Ministro pœnitentiæ tria ad valorem absolutionis requiri: imò. Ordo Sacerdotalis, 2dò. Approbatio Episcopi, 3tò. Jurisdictio in pœnitentem. Patet quoque jurisdictionem distingui ab approbatione, cum hæc sit nudum Episcopi Judicium de idoneitate: illa autem sit expedita in actu secundo Jus dicendi facultas.

Quæres secundò. An solus Sacerdos Minister Sacramenti Pœnitentiæ?

Re. Affirmativè. Quia Jus ligandi & solvendi solis permissum est Sacerdotibus. Can. Verbum. § 1. dist. 1. de Pœnitent. Mediator enim DEI & hominum homo Christus JESUS hanc Præpositis Ecclesiæ tradidit potestatem, ut & confitentibus pœnitentiæ Satisfactionem

S s darent,

darent, & eadem salubri satisfactione purgatos ad communionem Sacramentorum per januam reconciliationis admitterent. *Can. multiplex. 49. dist. 1. de Pœnit.* Quod convenit soli Sacerdoti, qui ritè fuerit ordinatus juxta claves Ecclesiæ, quas ipse concessit Apostolis eorumque Successoribus. *Cap. 1. de Sum. Trinit. §. una.* Ideo per *Trident. Sess. 14. cap. 6. & Can. 10.* damnantur, qui ad alios quosvis homines præter Episcopos & Sacerdotes clavium ministerium pertiniosè extendunt.

Nec objicias *cap. 2. de furtis*, ubi fur communionem non privatur, si Presbytero vel Diacono fuerit confessus. Et quod in *Can. quem pœnit. 88. dist. 1. de Pœnit.* dicitur, & simul repetitur in *Can. 1. dist. 6. de Pœnit.* Tanta est vis confessionis, ut si desit Sacerdos, confiteatur proximo; nam quamvis ad humiliatorem quis in necessitate confiteri possit Laico vel non Presbytero, attamen à non Presbytero nullus Sacramentaliter absolvi potest. Ut enim in *cit. loc.* subjungitur: Et si ille, cui confitebitur, potestatem solvendi non habeat, fit tamen dignus veniâ ex Sacerdotis desiderio, qui Socio confitetur criminis turpitudinem. Potest igitur quis, ut ait *Gloss. in cap. Pastoralis. 11. de officio Ordinar. §. præterea. verb. articulo mortis.* confiteri Laico in necessitate, sed Laicus non potest ipsum absolvere vel ligare, quia non habet claves Ecclesiæ. *cap. 1. de Sum. Trinitate.*

Quæres *tertiò.* Qualiter in ministro Pœnitentiæ necessaria approbatio?

R. Nulli potest committi jurisdictio

ad absolvendum aliquem sæcularem in foro pœnitentiæ, nisi habeat vel Parochiæ beneficium, vel approbationem Episcopi, quæ est hujus authenticum de idoneitate ministri testimonium ad Sacramentale munus obeundum, constat ex *cit. Trident. Sess. 23. cap. 15.* Circa quam approbationem singulariter notanda sunt sequentia:

1mò. Varia Ordines Regularium, maxime Mendicantes ob specialia merita & animarum fructum, quem in Ecclesia fecerunt, à Summis Pontificibus obtinuerunt Privilegia circa administrationem Sacramentorum, auditionem confessionum, sepulturam fidelium &c. Occasione horum Privilegiorum inter Episcopos & Rectores Ecclesiarum Parochialium ex una parte, & Ordines mendicantes ex altera, pacis æmulo satore zizaniorum procurante graves & periculosa discordiæ sunt suscitatae. Ad has sopiendas Bonifacius VIII. in *Extrav. super Cathedram. 2. de Sepulturis.* Circa auditionem confessionum sequentia ordinavit. *1mò.* Ut in singulis Civitatibus & Diocæsisibus, in quibus loca Fratrum Prædicatorum & Minorum consistere dignoscuntur, vel in Civitatibus & Diocæsisibus locis ipsis vicinis, in quibus loca hujusmodi non habentur, superiores prædictorum Regularium ad præsentiam Prælatorum eorundem locorum se conferant, per se vel per Fratres, quos ad hoc idoneos putaverint, humiliter petitori, ut Fratres, qui ad hoc electi fuerint, in eorum Civitatibus & Diocæsisibus confessiones subditorum suorum confiteri sibi volentium liberè

liberè audire valeant, & hujusmodi confitentibus, prout secundùm DEUM expedit cognoverint, pœnitentiâs imponere salutaris, atque eisdem absolutio- nis beneficium impendere de licentiâ, gratia & beneplacito eorundem. Deinde ut superiores eligere studeant personas sufficientes, idoneas, vitâ probatas, discretas, modestas, atque peritas ad tam sublime ministerium, & officium exequendum: quas sic electas ab ipsis præsentent, vel faciant præsentari Prælati, ut de eorum licentiâ, gratia, & beneplacito in Civitatibus & Diœcesibus confessiones audiant, extra civitates & Diœceses, in quibus fuerint deputatæ, confessiones nullatenus audituræ. Numerus autem personarum assumendarum ad hujusmodi officium exercendum esse debeat, prout Universitas Cleri & populi, ac multitudo & paucitas exigit eorundem, 3710. Demum, si Prælati, id est Episcopi, quenquam ex dictis Fratribus præsentatis ad hoc officium nollent habere, vel non ducerent admittendum: eo amoto vel subtracto alius iisdem præsentandus deberet subrogari. Quod si autem Episcopi præfatis Fratribus ad confessiones audiendas electis hujusmodi licentiâ exhibere recusarent, Pontifex ex tunc ipsis, ut confessiones sibi confiteri volentium liberè & licitè audire possint, concedit de plenitudine Apostolicæ potestatis.

Cum per hanc moderationem æmulationes inter Clerum Regularem & sæcularem nondum sublata essent, Benedictus XI. Bonifacium secutus magis propendens in favorem Regularem in Ex-

trav. Inter cunctas. 1. de Privileg. Circa Sacramentum Pœnitentiæ sequentiâ ordinavit. Imprimis, ut electi Fratres à Superioribus suis ad audiendas confessiones liberè autoritate Apostolicâ, absque licentiâ Diœcesanorum, & aliorum Prælatorum inferiorum exemptorum vel non exemptorum, quibus subsunt, qui ad confitendum accedunt, audiant eis peccata sua confiteri volentes: Nec confessi ipsis Fratribus peccata illa, de quibus confessi sunt eis & absoluti pœnitentes, de illis Sacerdotibus propriis iterum confiteri teneantur: non obstante constitutione Generalis Concilii in cap. omnis utriusque sexûs: sed Sacerdotes ipsis taliter confessis & absolutis adstricti sint ministrare Eucharistiæ & extremæ unctionis Sacramenta. Ut tamen Diœcesanis honor debitus servetur, præcipit Pontifex, ut superiores vel per se vel per alios verbo vel scripto illis significant, se Fratres ad hujusmodi confessionum audiendarum officium elegisse, & non nominando, aut coram ipsis sistendo eos, nec illorum numerum exprimendo, petant humiliter à Diœcesanis eisdem, quod electi Fratres de eorum beneplacito & licentiâ dictum possint in eorum Civitatibus & Diœcesibus intra eis determinatos fines officium exercere. Quod si Episcopi denegent, aut intra triduum non concedant, ex tunc eidem Fratres nihilominus autoritate Apostolica hujusmodi officium exequantur.

Hæc dispositio Benedicti XI. Zelum Pastorum sæcularium contra Religiosos non restrinxit sed magis exacuit. Ideo

Clemens V. in Conci. Viennensi per *Clement. Dudum. 2. de Sepulturis* constitutionem Benedicti ad terminos constitutionis Bonifacianæ reduxit. Hæc omnia cessant post Trident. ut imprimis declaravit Pius V. apud Paxjord. *lib. 3. tit. 4. n. 119.* Declaramus decretum Concilii Trident. de approbatione Regularium pro audiendis confessionibus sæcularium ab Episcopo facienda observari debere in omnibus Regularibus quorumcunque Ordinum etiam Mendicantium etiam sub regulari disciplina viventibus. *2. d. Urbanus VIII. in speciali constitutione, quæ incipit: Cum sicut accepimus.* Anno 1625. die 12. Septembr. idem declaravit. *3. tid. Alexander VII. 1659.* damnavit hanc propositionem: *Concilium Tridentinum non obligat Regulares ad obrinendas approbationes ab Episcopis, ut sæcularium confessiones audire possint: neque de illius Concilii autoritate Privilegia Regularium restringi possunt, cum in Gallia receptum non sit, præterquam in decisionibus fidei, neque Bulla Pii IV. pro confirmatione illius Concilii promulgata.* Ann. 1665. damnavit hanc propositionem: *Satisfacit præcepto annua confessionis, qui confiteatur Regulari Episcopo presentato, sed ab eo injustè reprobato.*

2. d. Hæc approbatio dari debet ab Episcopo jam confirmato & habente subditos, vel Vicario Generali, qui personam Episcopi sustinet, ejusque vices gerit, vel à Capitulo sede vacante, quod succedit in jurisdictionem Episcopi. cap. cum olim. 14. de Majorit. & obedientia. Nullus Episcopo inferior potest se ingerere in approbationem Sacerdotum sæ-

cæ pœnitentiæ ministrorum. S. Congregatio apud Jordan. *loc. cit.* Valet tamen approbatio confessariorum etiam pro sæcularibus tam subditis, quam confluentibus facta ab Abbate proprium & separatum Territorium ac Jurisdictionem quasi Episcopalem habente. Ita congregatio Episcoporum apud Baptistam Pittoni *tract. 1. n. 26.*

3. tid. Approbatio ab Ordinario illius Diœcesis fieri dabet, in qua instituitur confessio; ita ut Episcopus sit Ordinarius confessarii vel stabiliter, si hic in ea Diœcesi stabile habeat domicilium, vel transeunter, si tantum ad breve tempus ibidem moretur. Ita declaravit S. Congregatio apud *Jord. cit.* Approbatus ab alio Episcopo quam ab Episcopo Valentino in Diœcesi valentina non censetur approbatus. Item apud Pittoni. *n. 105.* Confessarii extraordinarii ab Episcopo approbati, sive sint Regulares sive Sæculares, nullo pacto possunt confessiones audire extra Diœcesin Episcopi approbantis, quamvis confitentes eidem Episcopo sint subjecti. Item *n. 152.* Confessarii quamvis Romæ approbati etiam Regulares non possunt audire confessiones extra territorium approbantis. Ex quo sequitur illud, quod declaravit Clemens X. in constitutione, quæ incipit: *Superna Patrisfamilias.* Regulares ab Episcopo ad confessiones sæcularium in sua Diœcesi audiendas approbati, non possunt eas in alia Diœcesi absque Episcopi Diœcesani approbatione audire, quamvis pœnitentes subditi ejus Episcopi sint, à quo ipsi Religiosi approbati fuerunt. Damna est ab Alexand.

mand. VII. hæc propositio : *Regulares Ordinum Mendicantium semel approbati ab uno Episcopo ad confessiones audiendas in sua Diœcesi habentur approbati in aliis, nec nova indigent Episcoporum approbatione.* Habent quidem Patres Societat. JESU Privilegium Gregorii XIII. ut refertur in *Compendio Privilegiorum Verb. confessarius. §. 2.* Vi cujus confessarii ab aliquo Ordinario semel approbati, & à Superioribus suis ad hujusmodi munus semel deputati, quandocunque sive mari sive terrâ iter faciunt, possunt quorumcunque Christi fidelium confessiones audire; attamen cum expressâ limitatione; dummodo id non faciant in oppidis vel locis, in quibus Ordinarii existunt, nisi eorum licentiâ desuper obtentâ. Et Innocentius X. in causa Episcopi populi Angelorum in Indiis & Societat. JESU declaravit, Religiosos Societat. JESU non posse in Civitate & Diœcesi Angopolitana personarum sæcularium confessiones excipere sine approbatione Episcopi Diœcesani. Et S. Congregatio in eadem causa congregata definivit, Regularem Societat. JESU in una Diœcesi ab Episcopo approbatum ad confessiones personarum sæcularium audiendas, nequaquam posse in alia Diœcesi hujusmodi confessiones audire sine Episcopi Diœcesani approbatione.

4to. Habens beneficium Curatum non solum suorum subditorum confessiones excipere potest, ubicunque illi inveniuntur, de quo quæstione sequenti, sed etiam eo ipso est approbatus, ut eidem Jurisdictio alios absolvendi committi possit, secundum has tamen limitationes.

1ma. Parochus approbatus per concursum censetur idoneus ad audiendas confessiones etiam extra suam Parochiam, sed in ea tantum civitate vel loco, ubi sita est Parochialis Ecclesia, non autem passim per Diœcesin. Congregatio Episcoporum apud Pittoni. *tract. 1. n. 36.*

2da. Parochus unius Diœcesis non potest audire confessiones in alia Diœcesi sine licentia Episcopi Diœcesani. Congregatio apud Pittoni. *n. 122.*

3ta. Parochus non est amplius approbatus, postquam beneficium Parochiale dimisit, nisi sit approbatus per examen.

5to. Qui confessarium eligendi Privilegium habent, juxta *cap. fin. de Pœnit. & Remiss.* de quo quæst. seq. non alium, quam approbatum in illa Diœcesi, in qua confitentur, eligere possunt. Prima pars constat ex propositione damnata ab Alexand. VII. *Qui beneficium curatum habent, possunt sibi eligere in Confessarium simplicem Sacerdotem non approbatum ab Ordinario.* Secunda pars constat ex declarationibus sequentibus: Episcopus extra suam Diœcesin existens non potest sibi in confessarium eligere Sacerdotem non subditum, & à proprio Ordinario non approbatum declaravit Gregor. XIII. apud Pittoni. *tract. 1. n. 30.* Episcopus extra suam Diœcesin existens confiteri nequit, etiam Regulari à loci sui Ordinario non approbato, *Congregatio Episcoporum apud Pitton. num. 104.*

6to. Ad audiendas confessiones virorum Regularium non requiritur approbatio Episcopi; quia Tridentinum

epprobationem pro excipiendis confessionibus sæcularium solum requirit, cui addit Clemens X. in constitutione, *superna Patrisfamilias*. In Monasteriis, ac etiam Collegiis, ubi juxta Regularum instituta vivitur, possunt tam Prælati Regulares, quam Confessores Regularium eorundem Monasteriorum vel Collegiorum audire confessiones eorum sæcularium, qui inibi sunt verè de familia & continui commensales: non tamen illorum, qui tantum ipsis deseruiunt.

7mo. Confessor sive Regularis sive sæcularis, quomodolibet exemptus, tam Ordinarius quàm extraordinarius ad confessiones Monialium etiam Regularibus subjectarum audiendas nullatenus deputari valent; nisi prius ab Episcopo Diœcesano idoneus judicetur, & approbationem quæ gratis concedenda, obtineant, Gregor. XV. in constitutione; *inscrutabili*. Quod magis declaravit Clemens X. in constitutione: *Superna Patrisfamilias*. Religiosus generaliter approbatus ab Episcopo ad personarum sæcularium confessiones excipiendas non censetur approbatus ad audiendas confessiones Monialium sibi subjectarum: sed eget quoad hoc speciali Episcopi approbatione. Item approbatus pro audiendis confessionibus Monialium unius Monasterii non potest audire confessiones Monialium alterius Monasterii. Item confessor extra-ordinarius semel deputatus atque approbatus ab Episcopo ad Monialium confessiones pro una vice audiendas, non potest expletâ deputatione in vim approbationis hujus-

modi illarum confessiones audire: sed toties est approbatus ab Episcopo, quoties casus contigerit. Hæc cum tanto rigore in nostris partibus non esse recepta constat ex praxi quotidiana.

8vo. Episcopus tam sæcularium quàm Regularium approbationes certis limitibus circumscribere, & ad certa loca, personas, & tempora restringere potest; constat ex propositione ab Alexand. VII. damnata: *Non possunt Episcopi limitare seu restringere approbationes, quas Regularibus concedunt ad confessiones audiendas, neque ulla ex parte revocare.*

9no. Episcopus singulos Sacerdotes simpliciter & absolutè à se approbatos ab audiendis confessionibus emergente novâ causâ ad confessiones pertinente suspendere, ac etiam singulos Confessarios à suo Vicario Generali aut ab Antecessore approbatos ad novum examen vocare potest. Clemens X. in cit. constitut. *Superna Patrisfamilias*.

10mo. Regulares, qui ad confessiones audiendas idonei generaliter ab Ordinariis eorumque Examinatoribus reperi & probati fuerint, generaliter & indistinctè absque aliqua limitatione temporis, locorum, aut generis personarum sunt admittendi in Diœcesi propria: in cæteris verò, qui non adeo idonei inveniuntur (si petierint se admitti) arbitrio Ordinarii relinquuntur ipsos cum limitata facultate admittendi. *Clemens cit.*

11mo. Juxta decretum Innocentii XI. circa communionem quotidianam Anno 1679. editum, non est permittendum, ut venialium confessio fiat simplici Sacerdoti non approbato ab Episcopo aut

Ordi-

Ordinario. Si confessarii, etiam Regulares, aut quicumque alii secus egerint: sciant DEO ter Opt. Max. se reddituros esse rationem; neque defuturam Episcoporum & Ordinariorum justam & rigorosam animadversionem in contra facientes etiam Regulares, etiam Societatis JESU, facultate ipsis Episcopis & Ordinariis per hoc Decretum à Sede Apostolica specialiter attributâ.

Quæres quartò. Qualis requiritur in Confessario Jurisdictio?

1°. Materia & ratio iudicii illud exposcit, ut sententia in subditos tantum feratur. *Trident. Sess. 14. cap. 7.* Sacramentum autem pœnitentiæ administratur per modum iudicii. Hinc in Iudice fori pœnitentialis jurisdictio sive potestas in pœnitentem tanquam subditum requiritur; cum à non suo Iudice nullus ligari & absolvi valeat. *cap. quod autem. 4. de Pœnit. & Remiss. cap. etsi Clerici. 4. de Judiciis.*

2do. Jurisdictio fori pœnitentialis duplex est: Ordinaria & delegata. Ut colligitur ex *cap. Omnis utriusque sexus. 12. de Pœnit. & Remiss.* Ubi præcipitur, ut confessio fiat proprio Sacerdote: qualis est respectu omnium fidelium Papa, respectu Diœcesanorum Episcopus, respectu parochianorum Parochus. Si quis autem alieno Sacerdote iusta de causa voluerit sua confiteri peccata; licentiam prius postulet & obtineat à proprio Sacerdote: cum aliter ille ipsum non possit absolvere vel ligare. Alienus Sacerdos, qui de licentia proprii Sacerdotis absolvit, Jurisdictionem habet delegatam.

3to. Omnis Sacerdos ex Ecclesiæ benignitate & generali consuetudine in tribus casibus fideles Sacramentaliter absolvendi jurisdictionem habet. 1us. Si confiteantur solum venialia: 2us. Si fiat confessio mortalium quidem, sed à quibus jam semel legitimè & directè sunt absoluti: 3^{ius}. Instante articulo mortis ex infirmitate aut vi aliqua externa moraliter certò vel saltem probabiliter secutura. *Arg. cap. eos qui. 22. de Sententia excommunic. in 6.* Notanda tamen notabilis hujus limitatio.

4to. Sacerdos excommunicatus vitandus, sive denunciatus non habet in his tribus casibus jurisdictionem absolvendi. Quod in duobus primis omnes admittunt; cum per excommunicationem majorem denunciatam excommunicatus careat usu jurisdictionis actualis. *Arg. cap. ad probandum. 24. de Sentent. & re judicata. & cap. 1. de offic. Vicar. in 6.* Quoad articulum mortis imprimis ab omnibus passim admittitur, quod præsentem proprio, aut privilegiato, vel non excommunicato simplici Sacerdote, excommunicatus Sacerdos moribundum absolvere non possit; quia Ecclesia in necessitate concedens cuicumque Sacerdote jurisdictionem, subvenire vult necessitati fidelium: is autem moribundus, qui vel proprium, vel delegatum, aut non censuratum Sacerdotem præsentem habet, non est in necessitate. nec caret remedio salutis. Gravior est difficultas; si in periculo mortis non adsit alius Sacerdos, quàm excommunicatus denunciatus: an ille in hoc casu necessitatis absolvendi jurisdictionem habeat?

Fagna-

Fagnano *in cap. non est vobis. de Sponsal.* contra communem sententiam respondet Negative. Pro qua resolutione adfert responſionem S. Congregationis, quæ consueta ab Episcopo Valentino: utrum pœnitentes in articulo mortis constitutos à casibus reservatis absolvere possit quilibet Sacerdos, etiam excommunicatus & denunciatus?

Respondit non posse. Textum Tridentini *Sess. 14. cap. 7.* contrarium: *Piè admodum, ne aliquis pereat in Ecclesiâ DEI, custoditum semper fuit, ut nulla sit reservatio in articulo mortis: atque ita omnes Sacerdotes quoslibet pœnitentes à quibuslibet peccatis & censuris absolvere possunt.* Declarat S. Congregatio intelligendum esse de omnibus Sacerdotibus in unitate Ecclesiæ viventibus, & referendum ad eos Sacerdotes, de quibus eodem *cap. 7.* in prima & secunda parte agitur, videlicet, qui habent vel ordinariam, vel delegatam potestatem.

1°. Potestas absolvendi vel jurisdictionis delegata tribus potissimum modis confertur: 1us modus est Juris dispositio. Ita cuius Sacerdoti, saltem non excommunicato vitando, ex dispositione Juris potestas absolvendi in tribus casibus supra enumeratis committitur. Item Sacerdoti electo ab habentibus confessarium eligendi privilegium, per *cap. final. de Pœnit. & Remiss.* facultas absolvendi eligentem tribuitur. De quo quaest. sequenti. 2us modus est commissio hominis sive expressa sive tacita illius, qui jurisdictionem ordinariam habet. Dicitur commissio tacita, hoc est: per factum aliquod, vel aliud sig-

num de præſenti manifestata: quia non sufficit commissio præſumpta: eo quod si superior adesset, licentiam certò daret; quia absolutio dari ab eo debet, qui de præſenti, dum absolvit, vel ordinariam vel delegatam obtinet jurisdictionem: & absolutio absque actuali jurisdictione nulla est, nec securà ratihabitione Superioris convalescit, juxta regulam Jur. 18. *Non firmatur tractu temporis, quod de jure ab initio non subsistit.* De Reg. Juris. in 6. Tertius modus est Privilegium: quale habent Religiosi. De quo

1°. Summum Pontificem potuisse Religiosis dare per Privilegium potestatem absolvendi fideles à peccatis, etiam invitatis propriis Pastoribus, constat ex propositionibus Joannis à Poliacò, in *Extrav. Vas electionis. 2. inter com. de hæreticis. damnatis. 1ma: Confessi Fratribus habentibus licentiam generalem audiendi confessiones, tenentur eadem peccata, qua confessi fuerant, iterum confiteri proprio Sacerdoti.* 2da: *Stante edicto Generali: omnis utriusque sexus. in Concil. Lateran. Romanus Pontifex non potest facere, quod Parochiani non teneantur omnia peccata sua semel in anno proprio Sacerdoti confiteri, qui est Parochialis curatus; imò nec DEUS posset hoc facere: quia implicat contradictionem.* 3ta: *Papa non potest dare potestatem generalem audiendi confessiones; imò nec DEUS, quin confessus habenti licentiam, teneatur eadem confiteri proprio Sacerdoti, qui est proprius curatus.*

De facto Religiosos mendicantes, & cum iis in Privilegiis communicantes habere jurisdictionem delegatam à Papa per

per *Clement. dudum. de sepult. facetur gloss. in cap. 2. de pœnit. & remiss. in 6.* Et colligitur ex *Extrav. Vices illius 2. de treug. & pace.* Ubi inhibetur quidem Mendicantibus prædicare: quòd Parochiani non sint obligati, saltem in Paschate proprio confiteri Sacerdoti: quia de jure tenetur parochianus saltem in Paschate proprio confiteri Sacerdoti: additur tamen, quòd per hoc ipsi Fratres Mendicantes non censeantur exclusi, quominus secundum Juris communis & privilegiorum iisdem concessorum dispositionem confessiones audire & pœnitentias injungere valeant. Magis hæc constant ex Declarationibus S. Congregationis sequentibus apud Pittoni *tom. 1. num. 226.* Regulares semel simpliciter approbati possunt in Diœcesi Episcopi approbantis quovis anni tempore, etiam paschali, & quorumcunque infirmorum confessiones audire sine licentia Parochi, quem tamen monere debent de confessione, saltem per scripturam apud infirmum relinquendam. Et *n. 217.* Qui Regularibus simpliciter approbatis paschali tempore confessi fuerint, constitutioni, quæ incipit: *Omnis utriusque sexus* quoad confessionem duntaxat satisfecisse censeantur. Item S. Congregatio apud Fagn. in *cap. Omnis. de pœnit. & remiss. n. 27.* Regulares intra diœcesin Episcopi approbantis possunt etiam absolvere pœnitentem alterius diœcesis, cum habeant jurisdictionem à Papa, ex *Clement. dudum. de sepult.* Ante Tridentinum unicum erat impedimentum in simplici Sacerdote, ne confessiones

R. D. Schnorrenberg insir. J. Can.

extra necessitatem excipere posset; quia nemo alieno Sacerdoti sine proprii Sacerdotis licentia confiteri poterat, patet ex *cap. Omnis. 12. de pœnit. & remiss.* Hoc impedimentum sublatum erat in Regularibus per privilegium Apostolicum; Tridentinum superaddit alterum impedimentum: ut nullus jurisdictionis delegatæ capax sit, sive ut nullus de licentia proprii Sacerdotis, qualis est per totam Ecclesiam Papa, per diœcesin Episcopus, per Parochiam Parochus, confessiones audire valeat; nisi à proprio Episcopo loci illius, in quo confessio audienda, approbatus sit. Et quantum ad hoc impedimentum Tridentinum privilegii Regularium derogasse fatendum est.

7imò. Parochi alienorum Parochianorum confessiones excipere non possunt, etiam in propria parochia; nisi vel sint peregrini & itinerantes, vel expressam aut tacitam à proprio Parocho licentiam habentes. Ratio est: quamvis enim in Parocho eo ipso, quod parochiale beneficium obtineat, impedimento Tridentini, ne confessio non approbata fiat, sublatum sit; impedimentum tamen juris communis nondum sublatum est; cum nec à Parocho jurisdictio ordinaria in alienum parochianum, nec delegata per proprii Sacerdotis licentiam habeatur.

8vò. Multò minus Presbyter sæcularis in illa diœcesi, in qua est approbatus, confluentium ex aliena diœcesi confessiones excipere potest; cum enim jurisdictio, quam talis Presbyter habere censetur, ab Episcopo, qui eum

T t

ap-

approbavit, sit delegata, non extenditur ad eos, qui Episcopo deleganti non subsunt: ac propterea nulla est absolutionis sententia, quam is Sacerdos profert in eum, in quem nec ordinariam nec delegatam jurisdictionem habere dignoscitur. Fagn. in *cap. fin. de pœnitent. & remiss.* ex declaratione S. Congregationis. Parochus potest suos parochianos, ad quos respectivè jurisdictionem habet, in quocunque loco, quacunquè diœcesi totius orbis absolvere. Ratio est: quia actus absolutionis sacramentalis jurisdictionis voluntariæ actus est: Jurisdictio autem voluntaria circa proprium subditum in territorio alieno juxta universalem regulam glossæ in *cap. novit. 7. de officio legati.* exerceri potest.

9nd. Sacerdos sive regularis sive sæcularis, si non sit proprius Parochus, extra diœcesin, in qua approbatus est, confessiones etiam subditorum Episcopi approbantis audire nequit. Ratio est: quia jurisdictio delegata, quam Regularis à summo Pontifice, Sacerdos sæcularis ab Episcopo approbante habet, finibus diœcesis, in qua approbatus est, circumscribitur. Ut sapius declaravit S. Congregatio apud Fagn. in *cit. cap. fin. de pœnitent. & remiss.*

Quætes septimò. Qualiter per privilegium eligendi sibi confessarium habeatur Jurisdictio?

1°. primò. Tale privilegium conceditur in *cap. ne pro dilatione. fin. de pœnit. & remiss.* Ne pro dilatione pœnitentiæ periculum immineat animarum, permittimus Episcopis & aliis Superiori-

bus, necnon minoribus seu inferioribus Prælati exemptis, ut etiam præter sui Superioris licentiam providum & discretum sibi possint eligere confessorem.

2^{dd}. Per illa verba: *Et aliis Superioribus*: intelligi quoque Parochos probat Fagnan. in *cit. cap. fin.* Primò: quia beneficium Principis est latè interpretandum, *cap. olim de v. s.* 2^{dd}. quia Parochi sunt Superiores; cùm in *cap. Tuos. 4. de Cleric. agrot.* dicantur fungi prælationis officio: & *S. Thom. 2. 2. q. 188. a. 4.* vocat eos Prælatos inferiores: & *3. p. q. 6. a. 2. ad 2.* Ecclesiarum minores Principes. 3^{id}. Ratio, quare Episcopis aliisque Superioribus facultas detur eligendi confessarium, est: quia illis frequens celebratio, & quotidiana administratio Sacramentorum incumbit: ideoque in magno versarentur salutis periculo; nisi facultatem eligendi confessarium haberent. Quæ ratio pariformiter in Parochis tenere videtur.

3^{id}. Qui confessarium eligendi potestate gaudent, non alium, quàm ab Episcopo approbatum eligere possunt. Ratio est: quia de facto duo impediunt, quominus simplex Sacerdos confessiones excipere valeat. 1. quidem defectus jurisdictionis in pœnitentem, qui ex parte hujus per privilegium eligendi confessarium suppletur: deinde defectus approbationis, ob quem Sacerdos per privilegium, quo pœnitens gaudet, suscipiendi jurisdictionem incapax est.

4^{id}. Episcopus Sacerdotem sibi subditum, quamvis aliàs à se non approbatum eligere potest: quia hoc ipso, quòd

quod talem eligit, approbare censetur. Taliter autem electus Sacerdos Episcopi subditus eandem, quam Episcopus in subditos suos habet, in ipsum Episcopum habet potestatem: ideoque ipsum ubique terrarum absolvere potest, Fagn. in *cit. cap. fin. de pœnit. & remiss. n. 15.*

5to. Episcopus Sacerdotem extraneum alterius diœcesis in aliena diœcesi, sed non nisi approbatum ab Ordinario illius diœcesis, vel habentem in illa beneficium parochiale eligere potest.

6to. Confessarius extraneus in diœcesi aliena approbatus taliter ab Episcopo v. g. itinerante electus, per ipsam electionem quasi ordinariam à lege accipit jurisdictionem. Unde & Episcopi eligentis proprius & ordinarius Sacerdos esse censetur: ac proinde adinstar Parochi confessiones Episcopi tanquam suæ ordinariæ jurisdictioni subjecti in quacunque diœcesi habet audiendi facultatem. Fagn. *loc. cit. n. 30.*

7^{imo}. Regularis tempore Jubilæi potest quidem eligere confessorem extraneum à suo Prælato non approbatum; attamen confessarius iste ab Ordinario illius loci, in quo confessionem excipit, approbatus esse debet, ut declaravit S. Congregatio apud *cit. Fagn. n. 19.*

8vo. Si Episcopus subdito suo potestatem eligendi sibi idoneum confessarium concesserit, electus ab illo in casibus Episcopo specialiter reservatis nullam penitus habet absolvendi potestatem, *cap. si Episcopus. 2. de pœnit. & remiss. in 6.* Cùm in generali concessione illa non veniant, quæ non esset verisimiliter quis in specie concessurus.

9no. Nullâ potest consuetudine introduci, quod aliquis præter sui Superioris licentiam confessorem sibi eligere valeat, qui eum possit solvere vel ligare; est expressus textus in *cit. cap. 2. de pœnit. & remiss.*

Quæres 8vo. Qualiter jurisdictio confessariorum per reservationem casuum restringatur?

3°. 1mo. Trident. *sess. 14. cap. 7.* docet: Magnopere ad Christiani populi disciplinam pertinere sanctissimis Patribus nostris visum est, ut atrociora quædam & graviora crimina non à quibusvis, sed à summis duntaxat Sacerdotibus absolverentur. Unde meritò Pontifices maximi, pro suprema potestate sibi in Ecclesia universali tradita, causas aliquas criminum graviores suo potuerunt peculiari iudicio reservare. Neque dubitandum est, quando omnia, quæ à Deo sunt, ordinata sunt, quin hoc idem Episcopis omnibus in sua cuique diœcesi in ædificationem tamen, non in destructionem liceat. Ulterioriores reservationum rationes dant Theologi sequentes: 1. Ut peccatorum reservatorum gravitas magis innotescat, dum quilibet ab illis absolvere nequit. 2. Ut peccatis reservatis proportionata imponatur satisfactio. 3. Ut homines magis ab illis deterreantur tam ob cognitam eorum gravitatem, quàm ad vitandam Ecclesiasticam disciplinam.

3°. 2do. Generales ad alicujus peccati reservationem conditiones requisitæ sunt: 1. debet esse peccatum mortale: quia licet Ecclesia venialia absolutè re-

servare possit; cum jurisdictionem ad absolvendum à venialibus sicut dare, ita & auferre & limitare valeat; de facto tamen non nisi graviora & atrociora crimina, juxta textum *Tridentini* reservantur. 2. Debet esse opus externum: in presenti enim nulla merè interna peccata reservantur; sed Ecclesia per reservationem peccata perceptibilia solum punire intendit: ita ut si quis faceret opus externum ad peccatum mortale secundum se non sufficiens, casum reservatum non incurreret. Pro exemplo sit casus reservatus furtum in Ecclesia: Titius, qui furatus est rem levem ex Ecclesia; quamvis auferendi pretiosiora, si occasio tulisset, animum habuerit; peccavit peccato gravi sacrilegii, non tamen casum reservatum incurrit. 3^{ia}. Debet esse peccatum consummatum. Quia, cum reservatio sit odiosa, juxta proprietatem verborum ad actum perfectum restringenda est; nisi verba reservantis etiam operis attentationem exprimant. 4. Debet esse peccatum certum. Ideo peccata dubia, ut, quando dubitatur, an peccatum sit commissum, vel quamvis sciatur commissum, si dubitetur, an semel legitimè sit clavibus subjectum, de facto sub simplici & ordinaria reservatione non comprehenditur. 5. Demum tot sunt casus reservati summo Pontifici, quot illi censuræ reservantur: quia de facto Papa sibi peccata propter censuras annexas reservat: ideo si Papa per privilegium absolvendi à censuris sibi reservatis facultatem alicui concedat, etiam absolvendi à casibus sibi reservatis fa-

cultatem concedere censetur; & quancumque propter ignorantiam censuræ annexæ, vel ex alia causa, non incurritur excommunicatio Pontifici reservata, peccatum, cui excommunicatio annexa est, voluntariè committens casum reservatum non incurrit. Exemplum est: In Germania, ubi Hæretici mixti Catholicis: Aliquis non sciens sub excommunicatione prohibitum legere libros hæreticos; quamvis id sæpius illicitum esse audierit, si legat librum hæreticum, peccat quidem; quia tamen propter contumaciam & inobedientiam contra Ecclesiam excommunicationem non incurrit, non habet casum summo Pontifici reservatum.

3^{id}. Per Bullam Cœnæ quotannis in Cœna Domini Romæ promulgari solitam excommunicantur excommunicatione majori summo Pontifici reservatâ, & consequenter casum reservatum incurrunt sequentes: 1. Hæretici cujuscunque sectæ, eorundem factores, libros hæreticos legentes, tenentes, imprimentes, & Schismatici. 2. Appellantes à Summo Pontifice ad futurum Concilium, eorundem fautores. 3. Piratæ ac eorum fautores & receptores. 4. Naufragorum Christianorum cujuscunque generis bona etiam in littoribus inventa surripientes. 5. Imponentes nova pedagia & gabellas, vel eas augentes. 6. Falsarii Literarum Apostolicarum. 7. Deferentes arma & alia usui bellico idonea ad Turcas vel alios Christiani nominis inimicos, & proditores, qui ad Reipublicæ Christianæ statum pertinentia iisdem in dam-

damnum Christianorum nuntiant. 8. Impedientes eos, qui victualia & alia necessaria Romam convehunt. 9. Qui ad Sedem Apostolicam venientes vel ab ea recedentes suâ vel aliorum operâ lædunt, & sine jurisdictione in Curia commorantes vexant. 10. Lædentes Romipetas, sive peregrinos ad Urbem devotionis causâ accedentes, vel ad hoc consilium, auxilium, & favorem dantes. 11. Offendentes S. R. E. Cardinales aliove Prælatos. 12. Appellantes à gravamine vel futura executione literarum Apostolicarum ad Laicam potestatem. 13. Executionem literarum Apostolicarum impediens, aut prohibens eos, qui ad gratiam impetrandam Curiam Romanam accedunt. 14. Judices sæculares, qui Ecclesiasticas personas ad sua tribunalia trahunt, vel Ecclesiasticam libertatem tollunt, vel in aliquo lædunt, aut perturbant. 15. Impedientes Prælatos Ecclesiasticos ne suâ Jurisdictione utantur. Item qui judicia Ecclesiastica eludentes ad Curias sæculares recurrunt. 16. Qui jurisdictiones, fructus, redditus, & proventus ad Ecclesias vel personas ecclesiasticas ratione Ecclesiarum pertinentes usurpant, vel sequestrant. 17. Imponentes decimas & alia onera personis Ecclesiasticis, Ecclesiis, aut eorum fructibus. 18. Judices sæculares, qui se interponunt in causis capitalibus seu criminalibus contra personas Ecclesiasticas. 19. Demum occupantes bona aut terras Ecclesiæ Romanæ, vel illius jurisdictionem usurpantes.

4to. Præter casus in Bulla Cœnæ recensitos multi casus Summo Pontifici

reservati sunt, quorum alii in corpore Juris, alii in Extrav. Juri insertis, alii in constitutionibus Apostolicis nondum in jus communè relatis continentur. Specialiter per declarationem S. Congregationis assentiente Clement. VIII. Anno 1602. 26. 9bris ablatâ potestate absolvendi in Italia omnibus Regularibus reservati sunt præter casus Bullæ Cœnæ sequentes: 1. Violatio immunitatis Ecclesiasticæ in terminis constitutionis Gregorii XIV. quæ incipit: *Cum aliis nonnulli*. 2. Violatio clausuræ Monialium ad finem malum. 3. Provocatio & pugna in duello contra prohibitionem *Tridentin.* & constitutionem Greg. XIII. 4. Injectio violenta manuum in Clericum. *Can. si quis suadente. caus. 12. q. 4.* 5. Simonia realis scienter contracta, aut etiam confidentialis in beneficiis.

5to. Casus Episcopis reservati alii sunt de jure, alii de consuetudine. *Extrav. inter cunctas, de Privileg.* Aliquos autem de facto sibi reservant, qui hodie casus Episcopales vel casus Episcopo reservati vocantur. De quibus S. Congregatio sub Clemente VIII. supra relata. Ne locorum Ordinarii, ad quos casuum reservatio spectat, ea in re modum excedant: Sacra Congregatio imprimis illos admonendos censet, ne passim, sed cum id videatur bono communi expedire, atrociorum tantum & graviorum criminum absolutionem sibi reservent, quorum reservatio ad Christianam disciplinam retinendam conferat, in ædificationem, non autem in destructionem cedat: ne alioquin Sacramenti

Pœnitentiæ Ministrorum coarctatâ potestate sanctæ Matris Ecclesiæ piæ mentis contrarius effectus subsequatur. Deinde prohibet, ne sibi superflue reservent casus in Bulla die Cœnæ Domini legi solita contentos, neque alios Sedi Apostolicæ specialiter reservatos. Juxta agendam Coloniensem Archi-Episcopo Colonienſi reservati sunt casus sequentes: 1. Homicidium. 2. Sacrilegium. 3. Incendium Ecclesiæ deliberatâ voluntate procuratum. 4. Sodomia. 5. Adulterium manifestum. 6. Raptus Virginum. 7. Incestus cum consanguinea in 1mo vel secundo Gradu, vel Sanctimoniali. 8. Injunctio violenta manuum in parentes cum læsione. 9. Sortilegia & veneficia, & ligaturæ, & omne maleficium, quo impeditur actus matrimonialis in conjugibus. 10. Perjurium manifestum. 11. Apostasia à fide. 12. Blasphemia magnæ seriò prolata. In quibus casibus hæc moderatio observanda, ut si occulti sint, quilibet Sacerdos legitime approbatus & institutus in foro conscientie absolvere possit.

6to. Ex constitutione Clement. VIII. de casibus reservatis Superiores Regularium sibi reservare possunt casus sequentes: 1. Veneficia, Sortilegia, incantationes. 2. Apostasia à Religione sive dimisso sive retento habitu, quando eò pervenitur, ut extra septa Monasterii vel Conventûs fiat egressio. 3. Proprietas contra votum paupertatis, quæ sit peccatum mortale. 4. Juramentum falsum in judicio regulari sive legitimo. 5. Procuratio, auxilium, sive consilium ad faciendum abortum factûs ani-

mati, effectu etiam non sæcuto. 6. Falsificatio manûs aut Sigilli Officialium Monasterii aut Conventûs. 7. Furtum de rebus Monasterii seu Conventûs in ea quantitate, quæ sit peccatum mortale. 8. Lapsus carnis voluntarius opere consummatus, quo nomine non sola copula, sed voluntariæ etiam & solitariæ pollutiones juxta communem sententiam intelliguntur. 9. Occisio seu vulneratio, aut gravis cujuscunque personæ percussio. 10. Malitiosum impedimentum seu retardatio aut apertio literarum à Superiori ad inferiores, vel ab inferiori ad Superiores. Si quid aliud pro religionis conservatione aut conscientie puritate superioribus reservandum videbitur, id non nisi ex declaratione & consensu Capituli Generalis pro toto Ordine, aut Provincialis pro Provincia fieri permittitur. Possunt tamen Prælati Confessariis injungere, ut pro quibusdam peccatis etiam non reservatis certas pœnitentias imponant.

7imo. Generalis circa absolutionem à reservatis regula est: quod ordinariam absolvendi potestatem habeat reservans, ejus Superior & Successor: delegatam autem quilibet ex commissione & delegatione judicis reservantis.

8vo. Circa casus Pontifici reservatos absolvendi ab eis potestatem Episcopi obtinent in circumstantiis sequentibus: 1. Si peccatum occultum, per *Trident. Sess. 24. cap. 6.* ibi: Licet Episcopis in irregularitatibus omnibus & suspensionibus ex delicto occulto provenientes, exceptâ eâ, quæ oritur ex homicidio voluntario, & exceptis aliis deductis ad
forum

forum contentiosum dispensare : & in quibuscunque casibus occultis , etiam Sedi Apostolicæ reservatis , delinquentes quoscunque sibi subditos in Diœcesi sua per se ipsos , aut Vicarium ad id specialiter deputandum in foro conscientia gratis absolvere , impositâ pœnitentiâ salutari. Idem & in hæresis crimine , in eodem foro conscientia , eis tantum , non eorum Vicariis , sit permissum. Hoc Decretum Tridentini ad casus in Bulla Cœnæ contentos non extenditur , nec ab illis vigore hujus Decreti Episcopus absolvere potest. Declaratum est à Gregorio XIV. & Clemente VIII. Item S. Congregatio apud Piacensium *in praxi Episcop. Par. 2. cap. 1. n. 4.* interrogata : An Episcopus hodie ex *cap. 6. Sess. 24.* Lapsos in hæresin , non obstante Bulla Cœnæ Domini absolvere possit ? censuit illam Bullam derogare Decreto *capitis 6. Sess. 24. 2.* Si quis legitimo impedimento detentus ad Sedem Apostolicam vel ejus Legatum accedere non possit. *cap. de cætero. cap. quamvis. cap. quod de his. cap. ea noscitur. de Sentent. excomm.* Causæ legitimè impediens numerantur : paupertas , valerudo imbecillis , perpetua infirmitas , conditio sexûs muliebris , status servilis , impuberis , Relligiosi. *cap. mulieres. 6. cap. cum illorum. 32. de Sentent. excomm. 3.* De mum à percussione levi Clerici absolvere potest Episcopus : *cap. pervenit. 17. de Sentent. excomm.* Quæ levitas ex qualitate personæ percussæ , percutientis , modo & loco percussione , sive ex circumstantiis facti ponderanda est. Habens ab Episcopo generalem à casibus

reservatis absolvendi licentiam ab his casibus absolvere nequit : quia , nisi aliter exprimat , censetur tantum concessa potestas circa peccata ab Episcopo per potestatem ordinariam reservata.

9nd. Ex pluribus Privilegiis , & signanter ex Privilegio Pauli III. ut refertur in compendio Privilegiorum Societ. JESU. *Verb. absolutio.* Possunt P. P. Societat. JESU & regulares cum illis in Privilegiis communicantes ab Ordinariis approbati , & à Superioribus Deputati absolvere à quibuscunque peccatis etiam Sedi Apostolicæ reservatis , & à quibuscunque censuris & pœnis Ecclesiasticis ex his resultantibus. Hæc & similia Privilegia Regularium limitata sunt per sequentia : Imprimis S. Congregatio , approbante Summo Pontifice , Anno 1628. declaravit : Regulares cujuscunque Ordinis & instituti , nec intra nec extra Italiam , in vim Privilegiorum vel confirmationum , quas hæctenus obtinuerunt , vel deinceps forte obtinebunt , posse quenquam absolvere à casibus in Bulla Cœnæ aut Ordinatio loci reservatis : ab aliis verò casibus & censuris Sedi Apostolicæ reservatis , si quidem Regulares habeant à Sede Apostolica absolvendi facultatem , illam extra Italiam minimè esse sublatam.

Deinde Clemens X. in constitutione , quæ incipit : *Magna Patrisfamilias.* Declaravit ex facultatibus per mare magnum aliave Privilegia Regularibus cujuscunque Ordinis , instituti , aut Societatis etiam JESU concessis , factam iis non esse potestatem absolvendi in casibus ab Episcopo reservatis ; & per confirma-

firmationes dictorum privilegiorum, quas Regulares à Sede Apostolica post Tridentinum obtinuerunt, nequaquam revixisse Privilegia prius ab eodem Concilio, aut deinde Apostolicis etiam decretis sublata atque extincta, si quæ habebant, absolvendi à casibus Episcopo reservatis. Et habentes facultatem absolvendi ab omnibus casibus Sedi Apostolicæ reservatis, non ideo à casibus Episcopo reservatis posse absolvere: posse autem Regularem confessorem in ea Diœcesi, in qua est approbatus, confluentes ex alia Diœcesi à peccatis in ipsa reservatis, non autem in illa, in qua idem confessor approbatus est, absolvere; nisi eosdem pœnitentes in fraudem reservationis noverit ad alienam Diœcesin pro absolutione obtinenda exiisse.

10mo. Quando confessarius habet pœnitentem cum casu manifestè reservato, à quo eundem nec Jure ordinario nec delegato absolvere potest, cum vel ad superiorem remittere, vel ipse à superiore absolvendi facultatem petere debet. Constat ex illo *Trident. Sess. 14. cap. 7.* Cum Sacerdotes nihil possint in casibus reservatis, id unum pœnitentibus persuadere nitantur, ut ad superiores & legitimos Judices pro beneficio absolutionis accedant. Et ratio est: quia ad integritatem confessionis pertinet, ut de omnibus mortalibus fiat coram legitimo Judice accusatio: qualis ille tantum est, qui de integra causa cognoscendi habet potestatem, ut absolutio ab eodem legitime obtineri possit.

11mo. Si aliqua necessitas urgeat, ut si Sacerdos sacrificare, aut Laicus communicare debeat, & non sit facilis ad superiorem accessus, confessarius non habens potestatem in reservata pœnitentem absolvere potest: ita ut absolutio directè cadat in non reservata, indirectè verò in reservata, imposito simul pœnitenti onere superiori se præsentandi, ut à reservatis quoque directè absolvatur; nisi ipse confessarius absolvendi licentiam, personam pœnitentis non nominatam, à superiore impetrare malit.

12mo. Si Episcopus facultatem absolvendi à reservatis concedat; ex hoc facultatem absolvendi à censuris, aut dispensandi in votis, vel irregularitate dare non censetur. *cap. si Episcopus. de Pœnit. & Remiss. in 6.* Et quamvis dicat: Committimus tibi vices nostras: potestatem absolvendi in casibus specialiter reservatis tribuere non dicitur, *per cap. in Generali. de reg. Juris, in 6.* Aliud est in Papa: qui eo ipso quo dat potestatem absolvendi à reservatis, etiam facultatem absolvendi à censura, cum censura casui Papali semper annexa sit, concedere dicendus est.

13to. In probabili mortis articulo omnis Sacerdos etiam non approbatus, nec expositus in absentia Sacerdotis ordinariam vel delegatam jurisdictionem habentis à quibuscunque reservatis Papæ vel Episcopo, & non tantum à peccatis; sed etiam censuris, quæ Sacramentorum susceptioni & Ecclesiasticæ sepulturæ obstant, ut excommunicatio, interdictum locale &c. absolvendi habet potestatem. In articulo mortis abso-

absolutus cessante periculo non est obligatus, ut se Superiori, cui jure Ordinario absolutio à talibus peccatis reservata est, coram sistat: quia juxta declarationem Trident. in morte nulla est reservatio. Si tamen peccato annexa censura superiori reservata; tunc absolutus, cessante mortis periculo, superiori, ad quem de Jure Ordinario pertinet absolutio, se sistat, necesse est: non quidem, ut iterum absolvatur: sed ut mandato ejus, cui contumaciter restitit, humiliter obtemperet.

14to. Quicumque Confessarius sive Regularis sive secularis præsumit absolvere absque legitima facultate ab aliquo casu in Bulla Cœnæ Domini contento, ipso facto excommunicationem Bullæ Cœnæ incurrit.

Quæres nono. Quas qualitates confessarius habere debet?

R. In confessario requiritur 1. *Scientia*. Caveat spiritualis Judex, ut non careat munere scientiæ: oportet enim, ut sciat cognoscere, quidquid debet judicare. Judiciaria enim potestas hoc expostulat, ut, quod debet judicare, discernat, *Can. qui vult. 1. de Pœnit. dist. 6.* Quare qui confiteri vult peccata, ut inveniat gratiam, quærat Sacerdotem scientem ligare & solvere: ne, cum negligens circa se extiterit, negligatur ab illo, qui eum misericorditer monet, & petit, ne ambo in foveam cadant, quam stultus evitare noluit. *Can. quem pœnit. 88. de Pœnit. dist. 1.* 2. *Probitas*. Sacerdos, cui offertur peccator, ante quem statuitur omnis languor, in nullo eorum sit judicandus, quæ in alio judica-

R. D. Schnorrenberg Inscr. J. Can.

re est promptus. Judicans enim alium, qui est judicandus, condemnat se ipsum. *cit. Can. qui vult. 3. Prudentia*. Sic confessarius diligens Inquisitor, & subtilis investigator, sapienter & quasi astute interroget à peccatore, quod forsitan ignorat, vel verecundiâ velit occultare. *cit. Can. qui vult. 4. Demum benignitas, & discretio*. Adsit benevolus, paratus erigere, & secum onus portare: Habeat dulcedinem in affectione, pietatem in alterius crimine, discretionem in varietate: adjuvet confitentem orando, eleëmofynas dando, & cætera bona pro eo faciendo: semper eum juvet leniendo, consolando, spem promittendo, & cum opus fuerit, etiam increpando. *cit. Can. qui vult.*

Quæres decimo. Quanta obligatio Confessarii ad Sigillum?

R. Obligatur confessarius ex jure naturali & divino peccata in confessione audita reticere. Sic enim loquitur *Can. Sacerdos. 2. de Pœnit. dist. 6.* Sacerdos ante omnia caveat, ne de his, qui ei confitentur, peccata alicui recitet: non propinquis, non extraneis, neque, quod absit, pro aliquo scandalo. *Cap. omnis utriusque. 12. de Pœnit. & Remiss.* Caveat omnino, ne verbo aut signo, aut aliquo modo aliquatenus prodatur peccatorem: sed si prudentiori consilio indiguerit, illud absque ulla expressione cautè requirat. Nunquam igitur est revelanda confessio, nisi de consensu pœnitentis. *Gloss. in cit. Can. Sacerdos.* Quia illud, quod scit Sacerdos ex confessione, non ut Judex vel ut homo scit, sed ut DEUS. *Cap. si Sacerdos. 2. de offic. Ordinar.*

Uu dinar.

dinar. Et qui peccatum in pœnitentiali iudicio sibi detectum præsumperit revelare ; non solum à Sacerdotali officio est deponendus , verum etiam ad agenda perpetuam pœnitentiam in arctum monasterium est detrudendus. *cit. cap. omnis utriusque.*

Quæres undecimò. An liceat Sacerdoti uti scientiâ confessionis.

R. Nullo modo in præiudicium pœnitentis. Anno 1682. 18. 9bris prohibita est hæc propositio: *Scientiâ ex confessione acquisitâ , modò fiat sine directâ vel indirectâ revelatione & gravamine pœnitentis , uti licet , si aliud multò gravius ex non usu sequatur , in cuius comparatione prius meritò contemnatur.* Additâ deinde explicatione sive limitatione: quod intelligenda sit de usu scientiæ ex confessione acquisitæ cum gravamine pœnitentis , seclusâ quacunque revelatione , atque in casu quo multò gravius gravamen ejusdem pœnitentis ex non usu sequeretur. Et Clemens VIII. Anno 1593. 26. Maji , in Decreto de *Reservatione casuum* pro Regularibus , in fine præcipit , ut tam Superiores pro tempore existentes , quam confessarii qui postmodum ad superioritatis gradum promoti fuerint , caveant diligentissimè , ne eâ notitiâ , quam de aliorum peccatis in confessione habuerint , ad exteriorem gubernationem utantur. Ratio est : quia pœnitentes si scirent , ex notitia peccati in confessione detecti aliquid sibi negari aut fieri circa se ullo modo posse , ab usu Sacramenti pœnitentiæ abstraherentur. Finaliter nota Doctrinam Fagnani in *cap. Officii. 9. de Pœnit. & Remiss.* Ubi quæ-

rit : an liceat contra sigillum revelare peccatum ; quod in confessione auditum , sine directâ vel indirectâ manifestatione peccatoris ? & respondet imprimis id licitum consilii capiendi causâ , ut patet *ex cnp. Omnis utriusque* , ibi : Si prudentiori consilio indigerit , illud absque ulla expressione personæ cautè requirat. Deinde extra hunc casum capiendi consilii dicit ex Jure Ecclesiastico prohibitum , peccata in confessione audita aliis manifestare vel de iis loqui propter periculum , quod sæpius subest. Unde malè faciunt , & ad minus contra Regulas prudentiæ peccant , qui in conferentiis & colloquiis sibi talem aut similem casum in confessione propositum esse dicunt vel fatentur.

Quæres duodecimò. Ad quem Judicem pertineat cognoscere de violatione Sigilli ?

R. 1mò. Si reus Sacerdos non exemptus , Judex est Ordinarius. Colligitur *ex cap. significasti. 5. de adulter.* Ubi Alexand. III. Episcopo injungit , ut Sacerdoti infamato , ne contra Apostolum infirmorum corda malâ ipsius famâ percutiantur , & ne vituperetur ministerium nostrum , neque securiores Presbyteri existentes in peccatum licentius prolabantur , canonicam purgationem imponat.

2dò. Sacerdos exemptus sive Regularis sive sæcularis , cui cura animarum non est commissa , nec ab Ordinario approbatus , si Sacramentorum administrationi se se ingessit , aut aliàs in Sacramentis administrandis erravit , ut fieret , si sigillum frangeret , jurisdictioni &

COR-

correctioni Episcopi non subjicitur; sed à suo superiore vi juris communis & Tridentini, ut probat Fagnan, in cap. cum capella. de Privil. corrigendus est. Attamen per constitutionem Gregorianam *inscrutabili*. tam Regulares quam sæculares quomodolibet exempti, sive animarum curam personarum sæcularium Monasteriis seu domibus regularibus, aut quibusvis aliis Ecclesiis vel beneficiis, sive regularibus, sive sæcularibus incumbentem exerceant, sive aliàs ecclesiastica Sacramenta, aut unum ex illis ministrent, præviâ Episcopi licentiâ & approbatione, sive quoquo modo in dictæ curæ exercitio, aut in eorundem Sacramentorum, vel alicujus ex illis administratione de facto absque ulla auctoritate se ingerant, in his, quæ ejulmodi curam seu administrationem concernunt, omnimodæ jurisdictioni, vifitationi, & correctioni Diœcesani Epif-

copi tanquam Sedis Apostolicæ Delegati plenè in omnibus subjiciuntur.

Clemens X. addidit in constitutione: *Superna*. Si Regulares cum scandalo aut aliàs inhonestè vivant, vel aliquod delictum committant, per quod rationabili Episcopi judicio videantur à confessionibus suspendendi: in quo ipfius Episcopi conscientiam oneratam esse voluit; cum præcipua Ministri Sacramenti pœnitentiæ qualitas sit vitæ integritas ac morum honestas: utique eam causam ad confessionis ministerium pertinere, ac proinde nihil obstare, quominus ob eam possit Episcopus Regulares à semetipso approbandos suspendere aut repellere à confessionibus audiendis: attamen confessiones audiendi facultatem omnibus simul unius Conventûs Regularibus confessoribus adimi ab Episcopo, inconsultâ Sede Apostolicâ, nullatenus posse.

